

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor ȚEPELUȘ.

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACȚIA ȘI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Pintenului Nr. 1.

ANUNȚURI:
5 lei linia peti.

Schimbarea la față

An de an în 6 August slânta lege ne învață
Ca să prăznuim cu toții ziua schimbării la față
Când Ion, Petru și Iacob sus pe Muntele Tavor
S'au urcat să vadă 'n față pe Divinul Creator
Cum îmbracă sfinte raze peste haina lui de păr,
Cum străluce peste toate picuri sfinți de adevăr
Și cu Moise și Ilie, sfinți profeți din vremi uitate.
El cuprinde tot pământul plin de patimi și păcate
Strălucind în stropi de raze și lumină orbitoare
Peste tot ce-i neîmțâ, peste lumea trecătoare
El luminează varsă 'n pieptul celor trei elevi ai Săi
Ca să meargă și să 'nvețe printre buni și farisei.

Munte vechiu din Palestina, aproape de Nazareth,
Peste curgerea de veacuri au venit încet, încet
Misionari, cruciași cu arme și cu coifuri de oșele
Ridicând fortificații și luptând în lupte grele,
Dar s'au stâns și ei cu vremea, rămânând în urma lor
Ziduri doar de mărturie pentru cei din viitor;
Tu înfipt în coasta neagră de pământ, acuma pari
Ca o mărturie sfântă din acele vremuri mari
Și sfidezi cu amintirea ta cea sfântă și curată
Ceata de mișei ce-și poartă în desfrâu viața toată
Vânători de-averi murdare ce se schimbă des la față
După cum umblă valuta, — pentru cari această viață
E monedă sunătoare, având și ea două fețe...
De-unde crezi că pot aceștia altă școală să învețe?

Azi această sărbătoare un anachronism îți pare
Când schimbările la fețe sunt așa de izbitoare
Curățenia strălucirii drept e că-i întunecată,
Dar, — spre pildă, — Doctor Lupu n'a făcut-o și mai lată?
Căci mergând pe la Florica, în Tavorul nost' modern
După schimbarea la față, a și intrat în guvern,
Iar tovarășul de foaie și înjurături cazone

Domnul Stelian Popescu, — fericitul Cicerone
Al lui domnul Iuliu Maniu, din tachist-naționalist
A ajuns cu Universul doar un neo-fripturist
Și cu doctor Lupu astăzi prea frumos se 'mbrățișează
În vărsat de Auroră lângă cei ce guvernează.

Chiar boeru din Craiova, conu C. Argetoianu
Ca să se schimbe la față și-a schimbat acum planu,
El era schimbat la față, a bătut chiar și mălăni
Pentru greșeli când cu Schuller, pentru multe năsdărăvării,
Dacă se schimbă la față, (ori ce față) e gentil
Și-o face doar de hatârul domnului Madgear Virgil,
Domnul Madgearu, se vede, e crescut orientat
Ba dela o vreme 'ncoace a ajuns piramidal.
Fără pușcă și cartușe el cu lupii duce luptă
Viața asta pentru dânsul e o luptă ne'ntreruptă
Căci dac' a scăpat de lupo, l'a 'nfășcat domn Stelian,
Dar degeaba căci Madgearu e așos și pehlivan.
Când credea Stelian Popescu c'adversarul e răpus
S'a trezit că-l părăsește toate forțele de sus.
De știa domnul Popescu nu pornea acest atac
Contra lui Madgearu, care-i chiar ca Gruia lui Novac.

Domnul general Văleanu s'a schimbat la față'n vale
Când află că libărușii schimbă legea dumnisale
Si că azi nu poți ajunge sub comandă de „Vagmistru“
La ciocniri piramidale, nu este, mă rog, sinistru?
Chiar pe Garoflid schimbarea l'a mâhnit și l'a 'ntristat
Căci cu legile de-acuma peștele e iar.., sărat,
Doar Vintilă, cum se spune, și o știe azi tot sațu
N'a schimbat nimic din munca domnului I. Lapedatu,
În schimb a schimbat la față legea de armonizare
Căci acolo, cum se vede, trebuia să dea parale,
De schimbarea asta crudă toți îi caută pricină
Căci este scump la fărâșe și prădător la făină.

Gingașul poet al nostru I. Soricu, zis și Ursu
S'a schimbat și el la față, precum vremea-și schimbă cursu
Căci din deputat de *Leschkirch*, combativ și îndârjit
A ajuns omul cu vremea un senator potolit
Și ca Faust, pentru care are-un cult deosebit,
Toată ziua stă la Capșa lângă șvarțul său iubit
Când și când îi vine'n față vr'un coleg majoritar
Ca Mefisto din poveste, cerând ouă la pahar.

S'a schimbat văru la față, căci acum este ras
Și să mângăie săracul doar cu ce i-a mai rămas,
Popa Dancăș după chinuri și răbdări mucenicești
S'a schimbat și el la față spre cele șobolănești
Și alte schimbări la față după schimbul de guvern,
Unii au ieșit la soare alții-au intrat în infern
Nu-s anachoreți nici unul, nimeni nu sfidează banul
Dacă n'a ajuns friptura, o s'ajung'acum ciolanul?
S'a 'ncetățenit de-o vreme tot mai tare, tot mai tare
Și la noi schimbarea asta și-are multă căutare,
Precum ai schimba cămașa, schimbi convingerea, partidul
După cum vine pe moară, după cum îți umple blidul,
Dar destul cu-atâtea schimburi, c'albiturile-mi sunt negre,
De o lună nu-s schimbate și nu-s măcar nici... integre.

Nedumerire

M'am sculat desdedimineață cu gândul, ca să fac și eu ceva, deci m'am apucat de căutarea adevărului. Tot căutând în dreapta și-n stânga m'am izbit de vorba ăluia că: „dacă n'ai de lucru bagi pe dracu 'n sac și-ți aprinzi paie 'n cap“, mie mi s'a izbândit înplin. De adevăr n'am dat, dar am observat: că «Universul» are frumos «Viitor»; „Dimineața» tare să „Luptă» cu „Adevărul» pentru metamorfozarea lui arap negru în arap alb. Procopsit cum mă simțeam m'am dus la „Indreptarea» care îmi arată calea către „Biruință» în „România». De aici a trebuit să-mi fac calea întoarsă, dacă voiam să ajung la adevăr și la mult dorita „Liberitatea» dar prin „Telegraful Român» surorile „Infrățirea românească» „Cuvântul Poporului», „Foaia Poporului» îmi șopteau că neapărat trebuie să trec prin purgatoriul „Unirea poporului» și să mă botez în apa sfințită de „Lumina Sateilor» dacă îi vorba ca să ajung la creangă verde cu adevărul. Când era mai să ajung la ținta dorită, nu știu cum m'am împedecat, am picat și fără să dau de adevăr, husdup m'am pomenit în coșul de maculatură al „Calicului». De aici apoi n'am mai scăpat.

Delaplug.

Așchii

Pe aluatul sfânt al nostru
S'a pus scârboasa lipitoare
Și după ce-a stricat tot rostul
Cu spurcaciuni otrăvitoare,
Umflată se întinde plină,
Poporul însă greu suspină.

*

Si eunucii sunt de treaba
Când ai afaceri de taraba.
Ei, ca și câinii, dau din gura
Sloboade câte-o 'n jurutură
Bataia e la ei; credința,
Ținuta le e; umilința.

Scrisoare lui Lerui-Ler

Te caut de astă vară, Calice, ca să-ți cer
Să dai astă scrisoare lui nenea Lerui-Ler.
Îți spun ce-am putut prinde ca umilit drumeț
Rupând încălțăminte pe drumuri prin județ,
Și zice nenea Iancu, că-i mare schimbătură
Că-i întărit „befelu» croit de prefectură
Cu patru cincii peceturi, articole de lege
Și-i publicat în „fai lung», — de sine se'nțelege. —
E vorba adecâte de biet Avrig, săracul

Se vede, că nu-i cântă nici astăzi pitpalacul,
Acum când trași-împinșii din Țara-românească
Prin orișice mijloace vor să se pricopsească,
Acum când Tălmăcelul are și el „lefrică»
Și-un drum de țară oblu din piatră își ridică,
Ei, din Avrig acuma se ștramportăm pretura
(Porunca e poruncă musai să-ți și-i gura)
Că trebuie Tălmăciul să se romanizeze
Și 'n sala crâjmei iară să se instaleze
Cu hârtii-hodoroage, pretura vai de ea,
— E pentru România, o fi bine și-așa! —

Și-o școal' avu Avrigul până toamna trecută,
Și-acea fu 'mprăștiată, pretura iar să mută,
Se vede că Avrigul i-așa ceva din flori
De toți l'ating cu ghionturi la coaste, subsuori,
De nu stă bine unde-i, trebuie ivacuat
La țiganii din Tălmăciu trebuie instalat
Și-atunci românii noștrii, ce-i vechi și negricioși
Cu 4000 de-odală vor fi mai numeroși.
De asta nu se poate (e ceva prea miș-maș)
Atunci să dea Avrigul plocon la Făgăraș,
S'o schimba poate legea și vorba chiar și portul
De și asta nu se poate, atunci să-l ducă Oltul.

El n'a greșit săracul la nimeni, cu nimic
Și-acum i-l ia 'nainte un sat săsesc și mic.
Mulți n'au ochi ca să-l vadă și-i aruncă ocară
Chiar și popa Valeri; pricina; Surul, gara.
Ii sunt lui aste două în viață lucruri sfinte,
In latinește-ți spune vre-o treizeci de cuvinte,
Că el e cu dreptatea și-i guvernamental,
(Acum un an îmi pare, era tun liberal.)
Lui Goga-i scrie rânduri, că slăbește partidul,
Și el prea-credinciosul tot n'ajunsese blidul,
Că ăsta și cu ăla sunt liberali pe față
Iar el de raportează, i-l rîd și-i dau povață
Să-și vadă el de turmă, că i-se 'mputinează
Și va rămâne singur, dacă nu se botează
In legea pocăită. Și-acuma Lerui-Ler
N'ar fi bună scrisoarea trimisă sus în cer?
Să știe și Preasfântul, că 'n Țara românească
Aproape nu e popă, care să nu părăscă

S'au de o vreme'n coace, am început ca racul
 Ce-i pentru românisme, e dat de-a berbeleacul,
 Și numai Zerbes et comp. e'ndrept ca să trăiască,
 Iar Țirelson ne 'njură de legea strămoșască.
 Ce e făcut de unii, alții vin ca să strice
 În loc ca să'ntărească, sau mai sus să ridice,
 Iar ceice vin în frunte, ca să conducă gloata
 Sau fură banii țării, sau nu prea învârt roata
 De carul României, merge cam scârțâind
 Iar ei își fac ambâțul pe față s'au pe „blind“...
 Ce mi-a rămas pe suflet o să le spun cu gura,
 Că ăștia în mânia odată pun cenzura
 Pe gândurile mele, pe fața lui Calic
 Și-atunci ne zice lumea, să nu facem nimic.

Siminic,

Sus Marcule

Di cu ciuru, di cu sâta
 Marcule că uite băta
 Și să joci hai dina dana
 Că ni s'a gătat pomana

Și ni s'a gătat friptura
 N'a rămas nici firmitura
 S'a gătat până n'a fost
 Și-am mâncat de dulce'n post.

Pe la fagur și la mlere
 Libărușii-s la putere,
 Azi se vaită generalul
 Că iau ros tot cașcavalul
 Și din stup dulceața toată
 A 'ndopat-o dintr'odată.

Astăzi s'au schimbat stăpânii
 Și amarnic latră câinii

Foamea cum s'o mai înfrunte
 Căci potaile mărunte
 S'au pus pe gudurătura
 Si-au ajuns la bucătura.

Vintila spune că banii
 I-au furat Averescanii
 Insa când să precizeze
 El începe să ofteze
 Căci în cursa care-a'ntins
 Singur el de gât s'a prins.

Mihalache cu tărie
 Vrea hoții la pușcărie
 Insa-i striga hoții 'n cor
 Ia-l mai lute ca-l omor
 Hoțul striga: uite hoții
 Și pârleală 'nghit cu toții.

Parlamentul e în păr
 Șarpele iar e la măr
 Și din fructul cel oprit
 Lupu iar s'a dedulcît
 Doar Madgearu nu se'ndoale
 Și o face rău de oaie.

De politica și gură
 Țara asta e sătulă
 Ori și ce muscă murdară
 Îți vorbește despre țară
 Iar toți fonții detractori
 Azi se cred conducători.

Terirribil!!!

Comandantul Centuriilor din
 Zăvoi și de pe Gruî, Ducele de
 Duci-să învârtit, și-a luat numele
 Maimuțolini și a pornit atac con-
 tra ... morilor de vânt. Don Chi-
 șotul nostru amenință cu bătaia
 pe toți cari n'au cântat în struna
 politică a stăpânilor săi. O gloa-
 bă, pe care din cauza poverilor
 a scăpat-o un sunet pe altă
 coardă, era să o omoare în bă-
 tăi. După cum suntem informați
 o pușcătură de câlți din pușcă
 de soc l'ar liniști pe năbădăosul
 maimuțolini.

De pe „Guga“

Mistreții fac ravagii în cartoa-
 fele Tiliștii. Guga l'a părăsit pe
 Goga și a pornit după gogoși
 verzi pe crăci uscate.

O noutate naționalistă.

- Știi cea mai nouă noutate?
 - A căzut guvernul?
 - Nu frate. Dobrescu cu ceata lui pleacă la Viena
- E rost de-ași practica meseria.

Chiuituri cu strânsături

Eu iubesc, tata iubește,
Casa ni se pustiește;
De n'ar iubi tatăl meu,
N'ar cădea casa'n părau.

La fântână la poiață,
Judecă-un june p' o fată,
Fata 'ncepe a suspina:
Feciorul din graiu grăia:
Taci fată nu suspina,

C'am o vacă și-o vițea,
Și ț'oi plăti fetia,
— Mânce-ți câinii vaca ta,
Și pe vițel turbarea.
Iară pe tine lungoarea
Că mi-ai mâncat fetia.

Iacă lelea bolunda,
Face din drum cu mânâ

Să merg să-i pun cununa,
Dracul n'are ce lucră
Făr, să-i pună cununa.

Bădița gălbincios
Și de lucru cam lenos,
Te-ai fâlit că te-am iubit,
Dracului ai trebuit.
Măi bădiță tu ești prost
Că de tine nu mi-a fost,
Eu numai probă ți-am pus,
Ca să văz că dragă-ți-s.

- A-cui ești tu hăi leliță?
- Da io's a lui chisăliță.
- A-cui ești tu verișoară?
- A-lui chisăliță goală.

Spune-i măi să-i spun și eu:
S' o mânăm la tatăl său,

Să-i dea straiu și lepedeu;
Căci de când s'a măritat,
Tot pe paie m'am culcat,
Tot pe paie ca purceii
Și pe ogrinji cu vițeei.

Du-te bade 'n călcătură
Nevoie ș-arăiătură;
Dute bade duce-te-ai
Unde-o sta apa să stai.

Bădița care-i bădiț,
Vine sara și desculț,
Da care-i un blăstămat,
Nu vine nici încălțat.

Măgheran crescut în iarbă,
Cu dracu-i badea cu barbă,
Măgheran crescut în fân,
Cu dracu-i badea bătrân:
Că te ține pe genunche,
Și-ți tot minte mii și sute.

Tata zice să mă'nsor,
S'aduc mamei ajutor,
Inșă mama nu mă lasă
Să-i aduc putoare'n casă.

Pentru tine puiu drăguț,
Nici sara nu mă desculț,
Nice nu m'oiu desculța,
Până nu te-oiu săruta.

Mândruleana mea mândruță,
Fă-ți brațele grădiniță,
Și gurița ciutorea,
Să soarbă badea din ea.

Lelița lui căpătare
Ar mânca mălaiu și n'are'
Hop leliță scurtă'n poale,
Sufilă'n badea să se scoale.

Eu te beau vinuț de bun,
Tu mă faci pe min' nebun,
Eu te beau că îmi placi tare,
Tu mă dai din jos de cale.

Joacă mândră ori ți-e somn,
Sau doar ai mâncat săpon,
Joacă mândră ori ți-e lene,
Ori ai beut săpunele,
Să-ți treacă de gânduri grele.

Bădiță dragă bădiț,
Tot în gură mă săruți,

Și la cisme nu te uiți
Că mi-s cârpite cu câlți.

Zis-a popa că nu fură
Și l'am prins la ouă'n șură,
Popa zice că nu iea,
Și l'am prins la eapa mea.

De frumoasă ești frumoasă,
Dar hainele nu te-apasă.
Pe la pat te poți uita,
In ladă te poți voma.

Cine și teme muerea,
Facă-și gard pe lângă ea,
Că și eu mi-o-am temut,
Ș'am plătit de mi-a făcut.

Cătu-i copila de mică
Ți-se sue pe opineă,
Mamă-sa o dojenește
Să se lase până crește.

Câte fete sunt p'aici,
Toate's bune de opinci,
Numai una-i de lăsat
De curele de 'ncălțat,
Că-i bună de sărutat.

Pe la voi prin Gârbovișă,
Umblă foamea pe uliță,
Imbrăcată c'o țundriță,
Și în cap c'o căciuliță.

Până am bani la jașcău,
Toți-mi zic că's dragul meu,
Dacă banii se gătară,
Ia-l de cap și dă-l afară,
Că nu-i om de năvălea.

Alo raita prastova
Merg țigani a colinda,
Cu lumini de rădăcini
Prin case pe la români
Să capete mortăciuni.

Măi bădiță ochii tăi
Nu mă pot increde'n ei,
Ochii tăi cei cu albuș,
Ziua noaptea n'au culcuș;
Ochii tăi cei cu lumină,
Ziua noaptea n'au odihnă.

M'a făcut mama pe mine,
Să mă țină rău nu bine:
Mămăligă cu curechiu,

Și cu pălmi preste urechi.

Măi bădiță dela țară,
Hai la munte și te 'nsoară,
Și mă ia bade pe mine,
Că am dăuă coșuri pline
Unu-i plin cu cucuruz,
Altu-i plin cu grâu frumos,
Cel ce-i plin cu cucuruz:
Ala stă cu fundu'n sus,
Cel ce-i plin cu grâu frumos
Ala stă cu gura'n jos.

Când de măritat voiu fi,
Voiu sta'n loc și mo'i gândi.
La ce foc voiu lăcomi:
Ori la vaci cu coarne largi
Ori la pipă cu cănacî,
Ori la junci cu coarne lungi
Ori la pipă 'n patru dungi.
Ori la garduri cu nuele,
Ori la colop cu mărzele.

Hăi mireasă draga mea,
De-a fi soacră-ta cam rea,
Mătură casa cu ea,

Dela ușe pân' la masă,
Grumazii din cap să-i iasă.

Dracul zacă'n tine dor,
N'am topor să te omor,
Nici săcure să te taiu,
Să nu-mi faci atâta baiu.

Uiuiu babă răncace,
Bărbat n'are, copii face,
Bărbat n'are toldeauna,
Copii face'n toată luna.

Leliță cu poale lungi,
La țesute nu ajungi,
Care-s țesute de tine,
Sunt ca țundra de pe mine.

Măndrele care's mărețe
Nu se țin cu corobețe
Făr' se țin cu buze, moi
Și cu pere din oltoi;
Ba cu prune brumărele
Și cu vinaț din ulcele.

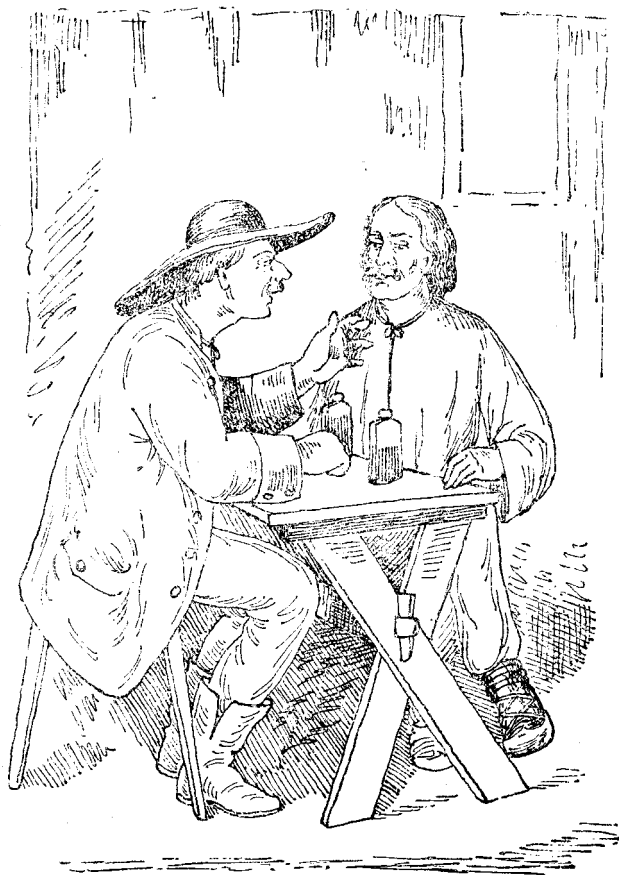
I. B.

A scăpat momentul.

— Bine că s'au terminat și alegerile.

— Ba nu-i prea bine. Am o pricină veche cu vecinu și n'am ajuns să-i trag și lui o scărmaneală și acum era tocmai bun momentul. Pentru bătăla din algeri nu mă poate da în judecată.

Incă n'a fost.

- Am văzut și la voi o casa cu ferestrele și ușile sparte.
- Sunt de furtuna. Incă n'a fost Dobrescu cu oamenii lui pe aici.

Pentru gyeputăție

Vorbirea de program a candidatului Rozványi Pišta ținută în Dobra la 23 Iunie a. c.

Eu dovedește la voi che fost iaste și voiu fi mare rumun și anume: Tatăl mio fost secretar la Böem, io ieste viță de a Iancului și frate mio ieste comunișta.

Ieste un minciune scornit de Liberaliș che eu fi fost ungur, io nu io nascut cu sentimente rumunește. E drept ca tatăl meu fost secretar la generalișu Böem în 1848 și el povestit la mini che din porunche ce primit, spinzurat popele și alți vomen irai épen aici la voi la Dobra pentru care serviț primit el mari lati-tundi în Salonta,

voi fost Graniceri, dv. purtat bine și de atunci zis ieu poporu bun și iubește pe voi.

Dv. cetit poezia cu roata unde spune che ieu ieste viță a Iancului, io țipat dela motoro și voi crede. Chind lupiat tata contra Iancu io nu fost pe lume nici frate mio Ienö care ieste comunișta la Oradea-Mare, zic jurnale che el fi avut 5 voturi să fi primar acolo o fi, iel are alte sentimentum, liberaliș inșă hoși, închis pe iel și numai de ciuda che noi fi fost rumuni și nu place gheșeftu.

Acum 24 ani bătut pe voi csendör aici pentru alegerea mio, io tras cu ochiu la ungur și nu facut la mini nimic, acum venit popele cu batauși și jandar și iara bătut la mini, io inzadar tras cu ochiu, ei luat cosa sticla bate și patu cu țava dela pușca și bătut pe voi pentru mini, io scapat cu fuga în o gradina cu piparca, io platit numai piparca la hotel limbric, zice che pentru ce fost la mini așa frichi de gunoit piparca lui, io impacat cu iel, spus che șters numai nadragu.

Voi mergeți acum acase, la mini este mandatu ca și la buzunar, acolo în dieta eu ocarește rau pe Liberaliș ce facut azi cu dv., io scrie și la jurnale, nu-i bai ca scrie și minciune, voi crede.

Eu acum mai ține vorbe în alte loc și dache popele mai conturbe pe mini, eu scote revolver și pușca pe ei, sunt maghiari renegați și dache nu reușește io face revoluția che și Vlad zis: Toți notarășii solgabiro și popele trebui țipat la dracu.

Epigrame

Credința în țaria noastră
S'a pus de mulți pigmei la
scont

Financiari din vreme nouă
Trăesc din al țariei cont
Salbatăcita pare firea
Când profanează amintirea.

*

Nenorocita vieții cale
Pigmeii o străbat de zor
Capatuiala și parale
Și injurături și alcool,
Salbatăcita apoi fiara
Imparte la popor, .. morala.

Stan Vorbălungă

— despre alegeri —

Alegerile sunt totdeauna cu bucluc. Unii se aleg, alții aleg; unii dau voturile, alții iau voturile; unii se ceartă alții se împacă și la urmă toți mănâncă bătae.

Votarea se face ca la strungă, se mulg oile toate, laptele se amestecă, i-se dă cheag, adică i-se pune stam-pila «votat», se alege zărul de caș, adică opoziția de guvern și zărul se dă la câini, adică opoziția se dă la o parte.

În cotețul acela de votat nu te vede decât Dumnezeu și agentul de control al guvernului, care după ce ai votat și eșit afară, te votează și el și te stampilează pe felelat.

După ce ai scăpat așa de la alegerile pentru Cameră, tre-

bue să o iei de la început la alegerile pentru Senat.

Votul se bagă în urnă, adică boala în oase, ceea ce însemnează, că votul este testamentul.

Urna este o ladă cu două funduri, sau chiar fără fund ca la alegerea din astan dela Arpaș.

Aci urna avea legătura directă cu pivnița prin po-dea, votul pus în urnă cădea în pivnița, de aci în Olt, care i-l aducea până la ...opoziție. Voturile guvernamentale fiind mai grele, rămâneau la fund, de unde erau pescuite și numerotate.

Din alegeri es deputați, cari adunați la olaltă niciodată nu fac nimic. Câte unul sân-gur își mai încearcă puterea, punându-și firma pe câte-o Prefectura și pe

spatele câte unui subprefect și politiciani.

Aceștea sunt ceice altceva nu pot și nici nu știu. Alții sunt ca la ei acasă, dorm și țara le plătește somnul.

După alegeri e totdeauna liniște în țară, candidații lasă oamenii să-și vadă de treburi, și ei sunt bucuroși că au scăpat de domni.

Dacă vor mai fi încurând alegeri la Făgăraș, vitejii aceia, vor sparge cetatea și a doua oară vor muta munții.

Alegerile sunt bune pentru satele fără domni, ca mai vin domni la ele, în loc să plece oamenii să vadă nădrăgarii.

*

Popa Spulbere Leprosul, diu Hohereni, avea cel mai voluminos dosar pentru merite (?) pe terenul celibato-preoteselor. Așa că întrecea în virtuți pe ori care preot de vârsta sa, din întreaga metropolia Blajului.

Amintirea meritelor (?) lui ca popa, în cele vre-o 8-9 parohii, pre cari le-a peron-dat, în cei 7-8 ani, a rămas la poporeni respectivi, ca suvenirea omului, care cerea să se descarce, de povara ciupercilor veninoase, cu cari s'a fost îndopat.

Spulbere acesta la începutul carierei sale, și-a fost recvirat, — între altele, — și pe văduva Dihania, cu care să trăiască în celibat. Și aceasta din motivul, că după sfintele (?) legi ale celibatului, nu 'și aflase alte două preotese, de câte 25 de ani, ca ambele să fie de 50 de ani, ca să la recvireze, și de aceea a înhațat pe Dihania din Obrăznicesti.

Celibta aceasta, pe lângă alte servicii de zi și noapte, mai era și un feliu de poli-

țist, care revira poporene, pentru spovedanie și deprinderi în celibat.

Până când Dihania era în sat la revirat, Spulber se costuma în ornatele lui Adam. Și dacă Dihania nu-i putea revira pe nimenea, atunci trebuia ea se supoarte povara spovedaniei.

Intr'o zi de Sânpetru, care era și ziua onomastică a lui Spulbere, a început se predice în biserică începând cam așa:

Iubiți poporeni! Astăzi am să bag în inima D-voastră trei săgeți: o săgeată o bag în inima oamenilor bătrâni; una în inima celer tineri.

Atunci un om ce avea la spatele sale pe dihania în scaunul pentru preotese zise: A tria să o dai bătrânei din dăraptul meu, să nu mai strice aerul din biserică.

Popa continuă: «Ce a zis Pavel?»

— Dihania se grăbi și răspunse: Ce se zică! A zis că nu'ți mai dă alt vinarș pe cont, până plătești ce ai beut.

— Taci țigana întunecată!
— Așa! aseară am fost preoteasă laudată; acum țigana întunecată!

Cu acestea Dihania a părăsit biserică înjurându-l.

Gaiță*

Din cremenea lui Amnariu

Cel ce nu să mulțumește cu puțin,
Nu-i vrednic de mult.

Gura tăcută pacea făcută.

Șapte sate n'au ce'mi face,
Dacă tac și le dau bună pace.

Norocu cu trocu
Și daru cu caru.

Dintre două rele
Alege pe cea mai puțin rea,

Imbogățitorilor în rășboiu
Plumb cald în gură și
Foc celor ce ucid și fură.

Cazna căznește
Batjocura batjocurește
Iar cel cu răul în suflet
Tot de rău clevețește.

Bogat mare mult gândește
Sărac tare mult trudește.

Celor ce să laudă cu rangul
Dați-le ștreangul.

Cine pe alții nu cinstește
Pe sine să deosește.

Ai, nai, dai nai

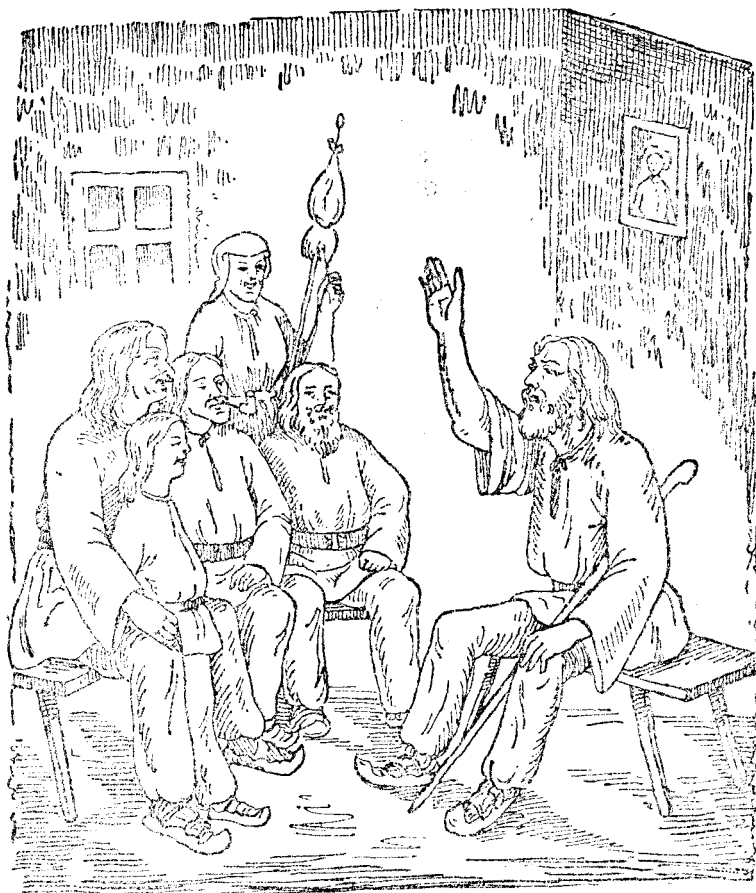
Hodorosc trosc
Mazăre de post.

Geografie nouă.

— Să ne spui ceva despre Făgăraș Vasilache Pupăza din Sărata.

— Niculae Țoapă din Arpaș știe mai multe, că tată-s'o a fost cu domnu Dobrescu, când a vrut să ajungă deputat și om vestit.

Stan Pățitul

Pe vremea solgăbirăiei lui Ciclop-Vodă, din orașul unde Axente și-a făcut datorița în 48, a fost citat la acest solgăbirău un mocan acărui eapă ar fi rupt cu copita, sau potcoava, falca unui cal junișan, al primarului Hoherescu din Hohereni. Și solgăbirăul Ciclop a citat pe omul cu eapa, ca să-i plătească lui Hoherescu paguba calului, că erau buni tovarăși cu Vodă.

Intrebat de Ciclop, mocanul spuse, că eapa lui nu e de vină, că feciorul, sau mânzul Hoherescului a mers de i-a amirosat eapa.

— Explică-mi să te înțeleg, cum a fost.

— Apoi a fost așa Domnule: Eu se fiu eapă și Domnul se fiu cal. Și Domnul se vină la mine să me

amiroase la coadă și eu se dau cu talpa se rup la Domnu falca. Deacă la Domnu îi place să me amiroasă la coada, eu nu sum de vină, că Domnul e de vină că m'a mirosat.

Procesul s'a încheat și subscris.

*

Șontorog Costantin și cu Ciopârcău Pătru din Clocotiș trăiau în pretenie ca doi frați de cruce.

Legătura de pretenie, sau motivul dintre acești doi nu era cunoscut și nici nu era la fel, Șontorog adevă, ținea pretenie cu Ciopârcău, pentru ca să poată cerceta când știa că nu e acasă, ca să poată adevăcă sta de povești cu lelea Ciupercuță, femeia lui Ciopârcău.

Femeia lui Șontorog: lelea Podobie știa despre isprăvurile soțului său, cu lelea Ciupercuță, numai cât nu i-a prins cu mîșan sac, dar tăcea și înghița noduri, făcând planuri cum să-i despărță;

să le strice pretenia, că vedeți nu le era casa casă și masa masă.

Ce se va fi înțeles lelea Podobie cu țiganca lu Cucudeș, suflet de om nu știa; destul că să lățise în Clocotiș faima, că Cucudel ar fi aflat pe Șontorog la nevasta sa, care era o țigană mai frumoasă ca celelalte mierle din sat, de viță faraonă.

Când a auzit și Ciupercuță știrea aceasta numai nu vârsa cățai de cătrănită ce era pe țintinul favorit al ei, pe care ziua-noapte îl ocrotea și-l ținea ca pe palme. Dela știrea asta numai pretenie n'a mai fost întră Șontorog și Ciupercuță; sau despărțit de nici apă să le mai fi dat împreună.

*

Ciupercuță era o femeie umblată în lume și mersesă după Ciopârcău numai pentru avere, încolo ar fi fost bucuroasă să-l poată schimba cu altul, barăm din când în când, numai se nu se mai știe în târg și la moară.

Așa a și făcut beata Ciupercuță: s'a lăsat în mila lui Ilie Țepeneu, care era un flăcău cam tomnatec, cu care și-a dat în petece.

Șontorog aflase că Ciupercuță a prins la plug cu alt simbriaș și de aceia a și început ale purta sâmbetele.

Intr'o zi Șontorog întâlnește în drum pe țintinul său pe Ciopârcău și să sfătuesc ca să plece împreună la târg de dobitoace din Hătrăflețec. — Plecăm poimâne dimineața ca pe ziua următoare se putem fi în târg, — zise unul. Așa se fie, zice celalalt.

În dimineața plecării Șontorog se înțelese cu o vecină a-sa, ca se ceară lespede de plăcinte dela Ciupercuță. Aceia nu i-a dat-o, că zicea, că are lipsă de ea, în ziua aceia.

Șontorog a înțeles acuma la căte ceasuri e, și eră sigur că-și va răzbuna contra Ciupercuței că-i desprețuește dragostea: că la părăsit și se tîrnoșește cu altul, cu Ilie Țepeneu.

Pe drum acești doi călători aflară că târgul de dobitoace s'a amănat, și ei de pe la jumătatea drumului s'au întors îndărăpt spre casă.

Ce se vor fi sfătuit ei pe cale către casă, ce nu, destul că pe când se amesteca noaptea cu ziua și viceversa, un cerșitor zdrăntos și aproape de tot orb intră în casă la Ciupercuța, chiar în ajutorul cinei.

Cercat-a ea ca să nu-l lase peste noapte în casă, pe cuvânt că are un bărbat nărvos, cu care va avea pricină, dar acela s'a rugat să-l lase ascuns după cuptor.

În nădejde că cerșitorul și așa e orb nu va vedea, l'a ascuns după cuptor.

Pe când orbul cerșitor dormea dus (?) numai ce intră în casă ca un mârțan Ilie Țepeneu.

După sărutate și șoapte de dragoste se așezară amândoi la masă, lângă blidul cu plăcinte, lângă cari era purcelul fript și plosca plină cu vin.

Abia începură a cina și dela ușa tinzei se auzi; Deschide muere, ce te-ai încuiat în casă, că n'o să te fure vântoasele?

Cât ai bate 'n palme pe masă nu mai era nimica și ea Ciupercuța descuind ușa se puse pe pat, făcându-se rău bolnavă.

Intrând Ciopârcău în casă se puse se mezurească ceva de cină: pâne cu ceapă și cana cu apă.

Dela un timp îi păru că se aude ceva jivină horăind după cuptor, și zise Ciupercuței:

— Dapoi tu pe cine ți-ai adus aci, de l'ai ascuns după cuptor?

— Cine se fie? un biet cerșitor orb.

Ciopârcău îl pofti la masă și-l rugă totodată să-i povestească ceva din copilăria sa.

Atunci cerșitorul începu: Când am fost copil m'a trimis tatăl meu se păzesc porcii prin pădure. Pe vremea când picau frunzele de pe unii copaci așa de mari ca plăcintele cele de colo de pe poliță, a venit un lup și mi-a luat un purcel chiar așa de gras ca cel din frigătoare. Atunci am luat un butuc cât plosca cea cu vin, ce e ascunsă la căpătâiul patului și am aruncat după lup; iar lupul s'a înholbat către mine cum se înhoalbat cel de sub pat, adecă Ilie Țepeneu.

Ce a dus Țepeneu dela casa lui Ciopârcău în aceia seară, n'a împărțit cu mine; căci nu e cina pentru cine să gătește, ci pentru cine nimereste.

Gaiță.

Știri telegrafice

Agenția: **Țepeluș**

Aduse în cârcă de „Calicul“.

Dobra. Un nou savant chirurg s'a născut în acest colț de raiu al gușițelor. Operează cu succes „Limbricul cordelat“. Cei ce suferă de acest morb să se adreseze cu încredere, mai cu seamă fetițele trecute de 12 ani.

Sibiu. Nici nu s'au înscăunat bine stăpânii, după o absență de un an și patru luni (timp cât le-a fost moșia închiriată averescanilor) și fluturii au și început să bâzâe pe toate străzile. Fluturii aceștia sunt fluturi ieșiți din omizi lăhnite așa că nu prea împodobesc grădina zoologică a stăpânilor.

Jina. Jinarii au lăsat la stâna lor politică pe baciul liberal Păvălucă iar la alegerile oilor din capre s'au trezit că brânza nu mai este jînăroaie ci... usturoaie.

Miercurea. Alergând Miercureni în alegeri după covrig, au ajuns să li se scumpească și jimbile.

Poiana Prahovei. Domnul Alexandru Caraghiosu din această comună a cerut Ministerului justiției să-și schimbe numele de Caraghiosu în acela de Dumitrescu, spre a se numi Alexandru Dumitrescu. Dar domnule Caraghiosu, nu găsești că e caraghios să umbli cu caraghioslăcuri de astea la vârsta Dumnitale de 21 ani.

Poplaca. Decând s'a mai ivit ici colo câte un mucăr, vestiții caltaboși cu mucuri de luminări ai poplăcenilor nu mai au căutare.

Rășinar. Rășina a cuprins sufletele Rășinărenilor, constatând și ei că e mai mult rușinos decât rășinos ce au făcut în alegeri.

Șura mare. Pentru Dușe a fost ca un duș rece rezultatul alegerilor. Va medita și el mai cu stăruință asupra vorbeii bătrânești: Nu te umfla Dușe 'n tău, că nu-i tăul tot al tău...

Râul Sadului. Popa Marin a crezut că petecul de moșie câștigat anul trecut dela Casa împroprietăritii, se schimbă ca și păreriile dsale politice și astfel și-a dat în petec.

Numai el știe...

— Ai scăpat nebatut cumetre?

— De scăpat am scăpat, noroc numa că spinarea mea nu știe număra.

In atențiunea dlor învățători și comercianți dela sate

La Librăria Săteanului, Sibiu

str. Pintenului 1 (peste drum de liceul George Lazar)

au sosit caete de tot felul și de toate mărimile, cretă, creioane, bureți, tăblițe, cerneală, compase, aquarele, notese, penițe, hărți, tablouri istorice, liniale, globuri, călimări, condee, și alte articole de școală.

Mare depozit de cărți școlare pentru școalele primare și secundare, de diferiți autori.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

In editura Librăriei Săteanului a mai apărut Abecedarul P. I și II de I. Crișan, sub director M. Sasu, T. Roșu și I. Pavel revizori școlari, aprobat fiind de Min. Instr. Prețul Lei 24.—

Noțiuni de contabilitate în partidă simplă și dublă p. școalele de ucenici, de meserii și pentru clasele superioare ale scoalelor primare de I. Crișan sub director al învățământului muncitoresc. Prețul Lei 15.—

Librăria Săteanului procură la comandă toate cărțile necesare școalelor noastre.

Compactoria Librăriei Săteanului leagă orice cărți p. bibliotecii școlare, cu prețurile cele mai avantajoase.

La comenzi mai mari se dă rabat.
